

Medewerker uitgelicht

“Een sprookje met vele mooie gezichten”

14/3-66
Enkhuizen, 14 maart 1966

Mijne Heren,

Naar aanleiding van uw advertentie in de Enkhuizer Courant van enige tijd geleden, waarin ik per 16 mei a.s. een administratieve kracht vraag, ben ik zo vrij hiernaar te solliciteren.

Mijn leeftijd is 25 jaar met 7 jaar kantoorervaring. Mijn opleiding is U.L.O., bevens bygediploma Gesubdeerd voor Duitse handels-correspondentie.

Voor uw referenties verwijs ik u naar mijn huidige werkgever dhr. v. Dak (nu Dakex, Moordergracht 9). Gaarne ben ik bereid deze sollicitatie mondeling toe te lichten.

In afwachting van uw antwoord, baken ik

1/400. met af. hoogachtend,

Mej. T. Metten
Davidstraat 4
Enkhuizen

28/1-1941 te Enkhuizen
Gebruica, Theodora Margaritina

Door Bianca van Putten

Er zijn heel veel mensen die het Zuiderzeemuseum een warm hart toedragen. Maar als er één is die we écht trouw kunnen noemen is dat wel Truus Metten. In mei van dit jaar is zij maar liefst 40 jaar in dienst van het museum. Om de 40 jaar ook echt vol te kunnen maken, wilde ze zelfs na haar 65ste verjaardag in januari nog een paar maanden door werken.

Op 14 maart 1966 schreef Truus een sollicitatiebrief naar aanleiding van de vacature voor een administratieve kracht. Na het doorstaan van een medische keuring en antecedentenonderzoek werd ze met ingang van 16 mei 1966 door het Ministerie van Cultuur Recreatie en Maatschappelijk Werk 'tewerkgesteld' bij Rijksmuseum Zuiderzeemuseum. Ze begon haar loopbaan in het museum als 'schrijver A' voor een salaris van f 485,- met recht op 14 vakantiedagen per jaar. Deze baan was overigens zeer veelzijdig. Naast het tikken van brieven, maken van rekeningen, afhandelen van telefoontjes en beheren van agenda's kreeg Truus namelijk nog veel meer op haar bordje. Want ook de kaart- en souvenirverkoop bestierde zij. Net als alle daaruit voortvloeiende werkzaamheden als het inrichten van verkoopvitrines, het beheren van de voorraad en het dagelijks opmaken van de kas. In die tijd werkten er ongeveer 25 mensen in het museum, waaronder restauratoren, suppoosten, wetenschappelijk ambtenaren, schoonmaak- en weekendpersoneel en deze medewerkers vormden een hechte groep. "Het ging er toen allemaal nog wat gemoedelijker aan toe", zo zegt zij zelf.

In de loop der jaren werd het museum groter en professionaliseerde het zich. Dit betekende voor Truus dat ze zich zo langzamerhand steeds meer toe ging leggen op de administratieve en secretariële taken. Zij was ook de eerste die namens het museum op computercursus ging. Zo ging ze van ouderwetse typemachine, via de elektrische typemachine zonder geheugen en daarna met geheugen, naar de computer. Ze weet nog goed dat het in de tijd voor de computer best lastig was als er bijvoorbeeld een afspraak verzet moest worden: "...nu met de elektronische agenda's en e-mail doe je dat in een handomdraai, maar toen ging er met veel briefjes en telefoontjes heen en weer soms wel een dag overheen". In de 40 jaar dat Truus hier werkte zat ze op vele plekken, werkte ze met en voor veel verschillende mensen en gingen er de nodige bekende Nederlanders aan haar voorbij. Met politicus Vonhoff had zij zelfs een heus onderonsje.

Nog steeds springt Truus iedere morgen vrolijk op haar fiets om naar haar werk te gaan. Vier dagen in de week zit ze achter de receptie van het binnenmuseum en 'bevrouwt' zij samen met Wouter de Meulder de telefooncentrale, verzorgt ze de post en doet ze allerhande klusjes. Haar collega's zullen haar dan ook zeker gaan missen. Als lid van het Zuiderzeemuseumkoor blijft ze toch nog in zekere zin verbonden aan het museum. Ook hiervoor verzorgde ze overigens 15 jaar lang plichtsgetrouw het secretariaat, de koormappen en het archief. Het Zuiderzeemuseum heeft een warm plekje in haar hart en we zullen haar zeker nog wel eens terugzien op het terras voor café-restaurant Hindelooen. Op deze plek komt een aantal van haar liefhebberijen samen: met een drankje gezellig op het terras zitten met uitzicht op het IJsselmeer en de haven waar de zeilboten af en aan varen. In de toekomst gaat Truus door met genieten van elke nieuwe dag door er zo veel mogelijk met haar partner op uit te gaan: "Lekker met de zeilboot varen naar mooie plaatsen langs het IJsselmeer en op den duur ook richting Denemarken".

Het Zuiderzeemuseum blijft in de herinnering van Truus achter als: "een sprookje met vele mooie gezichten. Elk jaargetijde heeft in het museum zijn eigen specifieke en bijzonder sfeer; momenteel wordt er veelvuldig gesproken over een winteropenstelling en dat juich ik van harte toe", aldus Truus. "Met activiteiten voor kinderen en de steeds groter wordende groep senioren én bijvoorbeeld een ijsbaan zal een openstelling rond Kerst en Oud & Nieuw zeker een succes worden." Wij wensen Truus veel geluk en gezondheid toe en hopen haar nog regelmatig terug te zien voor een lach en een praatje.

Op dinsdag 16 mei a.s. neemt Truus officieel afscheid van het museum. De receptie vindt plaats in het Peperhuis, waar iedereen die haar de hand wil drukken van 16.00 tot 18.00 uur van harte welkom is.

Mej. T. Metten,
Davidstraat 4,
ENKHUIZEN.

Naar aanleiding van uw sollicitatie naar de functie van administratief medewerker bij dit museum, delen wij u mede, dat het in het voornemen ligt u, behoudens goedkeuring van het ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, als zodanig aan te stellen per 16 mei a.s.

Nader bericht omtrent plaats en datum van de geneeskundige keuring, waaraan u zich zult moeten onderwerpen, zal u te gelegener tijd bereiken.

De administrateur,

(P.M.Rooker)